

Изобретяването на лодката.

От Д-р Байденкан.

I.

Преди хиляди, хиляди години живели един баща и една майка, и те имали две деца: момче и момиче.

Те живели в къщурка, направена от дървета. Пред къщурката имало голяма нива. Из нея цвъртели сини и червени цветя, а под нея, високо във въздуха, чуруликали чучулиги.

Нивата граничала с голяма, тъмна гора, и в нея расли капини и малини.

Понякога из гората изскачали вълци или мечки, и бащата и майката надавали вик и свирели с рог, за да чуют хората, които живели в околността. Съседите се притичали на помощ и с каменни чукове и копия убивали дивото животно. И давали кожата томува, който пръж го бил ударил. Той си правел от кожата облекло, което му топлело през зимата.

Наблизу до къщурката текъл голям поток — и в него се къпали обитателите на тази къщурка. Водата на потока била бистра и сладка; момчето по цял ден скитало около него и ловило риби и жаби.

Понякога потока довличал някой пън, момчето го яхвало и с него плувало по течението. Така то се научило да плува.

Когато момчето отивало с баща си на лов и те попадали до някоя голяма река, двамина възсядали такъв пън и плували, плували по реката и достигали там, дето други не могли да идат, защото не знаяли това изкуство.

И понеже момчето умело като стрела да се спуска из водата, всички околни хора, които от време на време идвали на гости на баща му, наричали го Водна Стрела.

Момчето Водна Стрела не било само пръгаво, ами и умно. То наблюдавало внимателно, какво ставало наоколо и умело да прави хубави орждия: каменни брадви, лжкове и чукове.

II.

Еднажд се появила грозна буря над цялата страна. Гърмяло и се святкало, и дъжд се лял като из ведро. Край потока стърчала едно корубесто върбово стъбло. Светкавицата ударила върбата и я разцепила на две половини, от които едната паднала напреки на потока.

Щом бурята се разнесла, момчето отишло край потокът и видяло половината върбово стъбло, което лежало над водата. То блъснало дървото направо във водата, седнало в корубата му и заплувало по течението. А плуването било чудесно!

Момчето не могло да се измокри; то могло дори и да се изтегне в корубата. То имало хубава лодка. Не могло само да я управлява. Когато лодката плувала близу до брега, то се хващало за тревата, слагало ръцете си на земята и без да излеза из корубата, тъй си сгъвало и разтягало тялото, че я тлас-